

інформаційної бази, основою якої є бухгалтерський облік та економічний аналіз [4].

Отже, з впевненістю можна сказати, що взаємні розрахунки для господарюючого суб'єкта краще і вигідніше здійснювати через сучасні інструменти реалізації таких розрахунків до яких і відноситься система банківського забезпечення діяльності.

Література.

1. Григоревська О.О., Каленченко Т.С. Проблеми своєчасного та повного відображення грошових коштів у системі бухгалтерського обліку // Проблеми і перспективи економіки та управління. – 2015. – №. 4. – С. 359-364.

2. Побережець О. В. Теоретико-методологічні та практичні засади дослідження системи управління результатами діяльності промислового підприємства : [моногр.] / О. В. Побережець. – Херсон : Видавництво : Гринь Д. С., 2016. – 500 с.

3. Масленніков Є. І. Методологічні та практичні засади дослідження системи управління фінансовою стійкістю промислового підприємства [моногр.] / Є. І. Масленніков. – Одеса : Прес-кур'єр, 2015. – 316 с.

4. Побережець О.В. Методика обліково-аналітичного забезпечення системи управління грошовими потоками суб'єктів макроекономічного середовища// Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління. – 2017. – №. 37. – С. 55-70.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТА ЗМІСТОВНА СКЛАДОВА АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ ПІДПРИЄМСТВА ЗА ПОДАТКАМИ І ПЛАТЕЖАМИ

Дорошенко К.О., студентка,
Сумський національний аграрний університет*

В сучасних бізнес-умовах бухгалтерський облік представляє величезний інформаційний масив та включає в себе велику кількість областей спеціалізації. У той час як він ведеться з відстеженням і записом фінансових операцій, аудит виконує

* Науковий керівник – Назаренко О.В., д.е.н., професор

роль перевірки точності рахунків. Аудит багато в чому визначає цілісність всієї системи обліку підприємства. Аудит фінансової звітності на щорічній основі є важливим, навіть якщо господарюючий суб'єкт є неприбутковою або публічною компанією. Аудиторська перевірка сприятиме зростанню довіри до показників, представлених у фінансовій, статистичній чи податковій звітності. Навіть коли аудиторська перевірка не є обов'язковою, вона має бути ефективною. Важливість аудиту особливо помітна у випадку присутності шахрайства чи помилок в облікових записях досліджуваного підприємства.

Метою аудиту розрахунків підприємства за податками і платежами є висловлення думки аудитора щодо точності розрахунку, своєчасності сплати, правильності формування звітних статей, а також виявлення потенційних областей поліпшення внутрішнього контролю і зниження ризику, викликаного шахрайством.

Як правило, аудит розрахунків підприємства за податками і платежами проводиться в чотири етапи:

- планування;
- безпосередній процес перевірки;
- аудиторська звітність;
- подальша перевірка (аудиторська перевірка).

Планування. Першим кроком в аудиті розрахунків господарюючого суб'єкта є планування зустрічі з керівництвом та іншими зацікавленими сторонами для узгодження обсягу і бажаних результатів аудиту. Це обговорення, поряд з будь-якими вираженими проблемами (наприклад, потенційним шахрайством, необхідністю поліпшення процесу та ін.), містить план аудиту і додатковий контрольний список на етапах безпосередньої перевірки, звітності і наступних дій.

Основні робочі документи для ретельного аудиту розрахунків за податками і платежами включають в себе: огляд існуючого внутрішнього контролю, докладний реєстр заборгованості на кінець періоду, повна документація будь-яких неврахованих зобов'язань, зведення потенційних слабких місць в засобах контролю, огляд запланованих процедур, документація, пов'язана з будь-яким розслідуванням шахрайства.

Безпосередній процес перевірки. Озброєні планом, аудитори можуть присвятити свою увагу процесу аудиту. На цьому етапі вони, ймовірно, будуть:

- проводити стандартні робочі процедури щодо розрахунків підприємства за податками та перевіряти їх виконання. Будь-які потенційно слабкі внутрішні засоби контролю, що підвищують ризик шахрайства або неточності, виявляються, потім посилюються або замінюються;

- досліджувати оригінали документів, записи в журналах, банківські записи - випадковим чином, щоб переконатися, що вся інформація вірна, розрахунки проведено своєчасно і у повному обсязі;

- перевіряти достовірність фінансової звітності; політики і процедури бухгалтерського обліку для суміжних процесів;

- шукати незареєстровані зобов'язання і оцінити підозрілу активність для виявлення шахрайства.

Слід враховувати деякі міркування для якісного планування аудиту, які включають в себе таке:

Чи існує програмне рішення для спрощення аудиту?

Хто отримує звіти про бюджет і витрати?

Чи існує політика, що забезпечує облік всієї кредиторської заборгованості за відповідний період?

Які методи (наприклад, автоматичний розрахунковий центр, банківські перекази, тощо) використовуються для здійснення електронних платежів?

Чи є у відділі розрахунків за податками і платежами чіткий поділ обов'язків?

Пам'ятаючи про ці міркування, аудитор гарантує, що як фінансова точність, так і удосконалення процесу будуть належним чином вивчені в ході перевірки.

Аудиторська звітність. По завершенні аудиту результати узагальнюються у вигляді звіту, який включає інформацію про фінансову складову розрахунків за податками і платежами досліджуваного підприємства, її відповідність чинній концептуальній основі, потенційних областях поліпшення контролю та представляється керівництву, іншим особам, зацікавленим сторонам для огляду.

Подальша перевірка (аудиторська перевірка). Жоден аудит не є дійсно завершеним до тих пір, поки через рік не буде проведено спеціальний наступний огляд, щоб підтвердити, наскільки добре були реалізовані запропоновані зміни (у випадку наявності таких).

Отже, аудит розрахунків за податками і платежами є ключовим компонентом у побудові та підтримці фінансової стабільності у тристоронніх відносинах: власник - досліджуване підприємство – держава.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

Древаль П.О., Олещенко О.А., студенти,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

Виробничі запаси на підприємствах створюються та підтримуються з метою реалізації їхньої головної функції – забезпечення виробничого процесу. Виробничі запаси є частиною безперервного потоку господарських операцій, які характеризуються не тільки обсягом і структурою, але й ліквідністю. Виробничі запаси це оборотні активи, а активи це те, що приносить користь

З іншого боку виробничі запаси це кошти, які б могли бути використані на інші потреби. Отже, виробничі запаси є багатогранною категорією, тому від якості та змісту інформації, яка формується в процесі ведення їх обліку залежать показники діяльності підприємства та рівень ефективності їх використання [1].

Склад запасів, їх оцінка та порядок відображення у фінансовій звітності визначено Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», яке було затверджене наказом Міністерства фінансів України №246 від 20.10.99 р. [2].

Згідно П(С)БО 9, запаси – це активи, які:

- утримуються для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності;

* Науковий керівник – Рижикова Н.І., д.е.н., доцент